

DECIZIE nr. 3244/03.08.2017
privind soluționarea contestației formulată de Societatea E.EU S.R.L.
înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor cu adresa nr. A_SLP, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR, prin care s-a comunicat faptul că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a delegat competența de soluționare Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara conform art. 3 alin. (2) din OPANAF nr. 3740/2015, iar la data de 04.07.2017 cu adresa nr., înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. a primit de la D.G.R.F.P. București dosarul contestației formulate de

Societatea E.EU S.R.L.
CUI:,
cu domiciliul fiscal în Mun.
și domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură
Cabinet Avocat
Situat în

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF, la D.G.R.F.P. București sub nr.7 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr.

Societatea E.EU S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, cât și împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr., emise de D.G.R.F.P. Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Inspecție Fiscală.

Suma totală contestată este în cuantum de lei și reprezintă taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, Av., la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, în conformitate cu prevederile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, față de data comunicării actelor administrativ fiscale 27.12.2016, conform semnăturii de

primire olografe și a ștampilei aplicate pe decizia de impunere, și data depunerii contestației 07.02.2017.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta solicită admiterea contestației cu consecința anulării actului administrativ fiscal atacat, pentru următoarele motive:

În cuprinsul contestației petenta arată ca inspecția fiscală a fost efectuată la punctul de lucru al firmei din

Având în vedere cele consemnate în raportul de inspecție fiscală care stă la baza emiterii Deciziei de impunere nr....., petenta consideră ca modul de consemnare al situației de fapt este corect din punctul de vedere al A.J.F.P. Arad, însă din informațiile și datele pe care firma le deține, respectiv înscrisurile care dovedesc buna credință și corectitudinea consemnărilor din contabilitate în relațiile comerciale derulate cu cele 2 firme amintite arată contrariul, stabilindu-se în final de către D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală Arad, valori în lei neintemeiate din următoarele considerente:

A. Ca principiu de lucru și ca apărare de fond, petenta arată că instituția fiscală precizează în Raportul de Inspecție Fiscală ca metoda de control utilizată a fost de “Verificare prin sondaj”, lucru care, în opinia sa este, total diferit de ceea ce se precizează la Pct. 2 din RI, respectiv controlul a fost efectuat prin delegare de competență conform adresei nr. din 25.11.2016 de la DGRFP București, iar ca aviz de inspecție fiscală "decizie de reverificare nr.”.

Petenta consideră că reverificarea ar fi fost declansată ca urmare a depunerii unei contestații din partea firmei la data de 05.10.2016 înregistrată la D.G.R.F.P. București - Administrație Sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. ... împotriva Deciziei de impunere nr....., contestație care nici până la această dată de 03.02.2017 nu a fost soluționată.

B. Petenta invocă autoritatea de lucru judecat, motivată pe faptul că în raportul de inspecție fiscală încheiat pentru perioada 31.03.2016 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr....., contestată de petentă, nu se face nicio precizare ca aceasta a mai fost supusă inspecției fiscale pe linie de TVA pentru perioada 27.08.2014-28.02.2015 inspecție efectuată de către organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală Arad, la sediul și domiciliul fiscal când petenta avea sediul în

Deși concluzia organului fiscal teritorial este favorabilă activității firmei și nu faptul că nu desfășoară activitate la punctul de lucru din Arad (fostul sediu social), fără a face nicio referire la operațiunile intracomunitare efectuate de către societate în trim.IV 2014 cu parteneri din Germania, *per a contrario* organul de control din cadrul D.G.R.F.P. București - Administrație Sector 2 a Finanțelor Publice vine în urma inspecției fiscale și infirmă de fapt tot ce a confirmat organul de control teritorial din Arad.

Petenta precizează ca organele de inspecție fiscală din Arad au stabilit corect realitatea în ceea ce privește activitatea firmei, infirmând concluziile din raportul de inspecție fiscală întocmit de inspectorii fiscali din București, potrivit căroră la punctul de lucru din firma nu desfășoară activitate.

În concluzie, petenta considera ca aceasta decizie de reverificare s-a luat ca urmare a criticilor societății la adresa Decizia de impunere nr..... din contestația depusă în data de 05.10.2016.

În ceea ce privește derularea de către petentă a operațiunilor intracomunitare cu firma din GERMANIA, așa cum rezulta din procedurile derulate cu autoritățile fiscale din GERMANIA, toate facturile emise de către E EU SRL au fost înregistrate în evidența societății IK.

C. Referitor la derularea activităților comerciale constând în operațiuni intracomunitare cu Italia cu societățile (I S.R.L. Italia, IT ... respectiv A S.R.L. Italia, IT) petenta arată că nu a avut posibilitatea legală de a verifica partenerii de afaceri din spațiul intracomunitar și nu este sarcina să acest lucru pentru că este imposibil și contravine regulilor comerciale, cum ar fi de exemplu "la încheierea unui contract comercial sau a unei afaceri nu este normal să întrebi partenerul de afaceri dacă este urmărit penal" cu referire directă la informațiile furnizate de către organul fiscal care le-a obținut prin mijloace specifice activității privitoare la cetățeanul italian MM, reprezentantul legal al A S.R.L. Italia, IT, despre care petenta nu avea cunoștința.

În ceea ce privește relațiile comerciale cu I S.R.L. Italia IT ..., s-au efectuat demersurile necesare către reprezentanții firmei din Italia. În urma informațiilor transmise de către organul fiscal din care rezulta că "având în vedere că nu se recunoaște existența sediului social, că reprezentantul legal este imposibil de găsit, că începând cu anul 2013 nu s-au depus declarații fiscale și nu s-au depus bilanțuri și că societatea nu a făcut niciodată plăți fiscale - există suspiciunea că este implicată în fraudă în domeniul TVA ca și un comerciant lipsă", iar reprezentantul firmei italiene dl. TM a comunicat prin email Declarația fiscală depusă la organele fiscale italiene, documente pe care le anexează prezentei contestații, astfel că, rămâne ca organul fiscal de control din România să verifice autenticitatea și realitatea activității societății italiene prin procedurile de cooperare cu organele fiscale din Italia.

În opinia petentei nu organele fiscale fac încadrări juridice referitoare la încadrarea penală a faptelor și încălcărilor legale în materie fiscală, societatea ca și comerciant nu poate fi răspunzătoare de încălcările penale ale partenerilor comunitari ci răspunderea trebuie analizată și individualizată, iar dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii din art.9, alin.1, lit.c din Legea nr.241/2005 (evaziune fiscală) numai organele de cercetare penală fac asemenea încadrări.

In ceea ce privește motivarea de fapt a activității economice a petentei din cuprinsul deciziei de impunere pe care petenta o consideră netemeinică, în sensul încadrării activității petentei ca nefiind reală și ca achizițiile de bunuri nu sunt reale și legale, petenta invocă constatările din cuprinsul Procesului-Verbal încheiat în București la data de 31.03.2016 sub nr. .../1 de către inspectorii antifrauda fiscală din cadrul ANAF-DIRECȚIA GENERALĂ ANTIFRAUDA FISCALĂ, urmare a unui control operativ și inopinant la data de 31.03.2016, efectuat la sediul organului fiscal, în baza invitației adresate cu nr. .../29.03.2016 arătând că dl. MN a depus înscrisurile solicitate, iar la rubricile din pagina 3 al Procesului-Verbal, CAP. II Prevederile încălcate nu se precizează nimic, deci nu s-a constatat nicio încălcare a dispozițiilor legale.

D. Referitor la sumele stabilite cu titlu de TVA stabilită suplimentară în cuantum de lei, petenta le consideră neîntemeiate prin faptul că așa cum s-a precizat în considerentele expuse și pe baza documentelor anexate se impune necesitatea modificării cuantumului TVA stabilită suplimentară, datorită faptului că atât timp cât organul de inspecție fiscală nu a putut stabili cu certitudine realitatea tranzacțiilor din facturile fiscale nu poate califica tranzacțiile ca fiind artificiale, singura instituție abilitată fiind organele de cercetare penală în a stabili dacă sunt constituite elementele infracțiunii de evaziune fiscală așa cum este prevăzută de lege.

Petenta invocă jurisprudența europeană în dosarele C439/04 și C440/04 cauzele conexe Axel Kittel și Recolta Recycling, solicitând administrarea în cauză a unei expertize de specialitate în materia fiscală.

Pentru aceste motive, petenta solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere, ca fiind neîntemeiată și exonerarea de la plata sumelor stabilite prin decizia de impunere contestată.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. ... în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice.

Inspecția fiscală având ca obiectiv verificarea taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală constatând următoarele:

În urma răspunsurilor date de autoritățile fiscale din Italia referitor la clarificarea relațiilor dintre E EU S.R.L. și I S.R.L., respectiv A S.R.L., care au fost transmise după finalizarea inspecției fiscale (Raport de inspecție fiscală nr....), și anume:

- Adresa A.J.F.P. Arad - Serviciul Informații Fiscale nr.../03.08.2016 înregistrată la I.F. Arad sub nr.../05.08.2016 în ceea ce privește relațiile cu I S.R.L. Italia;

- Adresa A.J.F.P. Arad - Serviciul de Informații Fiscale nr.../01.07.2015 înregistrată la I.F. Arad sub nr.../02.07.2015 în ceea ce privește relațiile cu A, rezulta următoarele:

- în ceea ce privește A S.R.L. nu se lămurește această relație deoarece contribuabilul italian nu a putut fi găsit, iar administratorul Mr MM este anchetat de autoritățile italiene fiind în desfășurare proceduri penale.

- în ceea ce privește I S.R.L. reiese faptul că "având în vedere că nu se recunoaște existența sediului societății, ca reprezentantul legal este imposibil de găsit, ca începând cu anul 2013 nu s-au depus declarații fiscale și nu s-au depus bilanțuri și ca societatea nu a făcut niciodată plăți fiscale- există suspiciunea că este implicată în fraudă în domeniul TVA ca și un comerciant lipsă".

Astfel, inspecția fiscală a stabilit că în circumstanțele în care o livrare intracomunitară de bunuri a avut loc în mod real, dar, în cadrul acesteia, furnizorul a disimulat identitatea adevăratului cumpărător pentru a permite acestuia din urmă să se sustragă de la plata taxei pe valoarea adăugată, statul membru de plecare a livrării intracomunitare poate, în temeiul competențelor care îi revin conform primei teze a articolului 28c secțiunea A din A Șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65/CE a Consiliului din 17 octombrie 2000, să refuze acordarea scutirii pentru această operațiune.

Conform celor constatate, inspecția fiscală a stabilit că, în baza răspunsurilor primite de la autoritățile italiene nu poate fi dovedită realitatea livrării tonerelor către respectivele societăți italiene și ca urmare organele de inspecție fiscală au colectat TVA aferentă respectivelor livrări intracomunitare conform art.140, alin.(1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală au calculat o TVA suplimentară în suma totală de ... lei aferentă livrărilor către A S.R.L. Italia respectiv I S.R.L. Italia (anexa nr.1 la raportul de inspecție fiscală), după cum urmează:

1. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/10/2014 - 31/10/2014;
2. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/11/2014 - 31/11/2014;
3. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/12/2014 - 31/01/2015;
4. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/02/2015 - 28/02/2015.

III. Societatea E.EU S.R.L. cu domiciliul fiscal în Mun., este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., are cod unic de înregistrare, și are ca obiect principal de activitate „Fabricarea mașinilor și echipamentelor de birou (exclusiv fabricarea calculatoarelor și a echipamentelor periferice)” – cod CAEN 2823.

IV. Având în vedere motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. PROCEDURA

Referitor la contestarea de către petentă a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad-Inspecție Fiscală, se rețin următoarele:

În fapt, prin contestația formulată petenta se îndreaptă și împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Prin Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în urma reverificării.

În drept, în conformitate cu dispozițiile art.268 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“(1) - împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) - Este îndreptățit la contestație numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. ”

Cu privire la îndeplinirea condițiilor procedurale, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr.3741/2015, precizează:

*"9.4. în soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedura și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de neкомпetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii de pe contestație, **excepția lipsei de interes**, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc.*

(...)

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

d) lipsita de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează ca a fost lezat în dreptul sau interesul sau legitim."

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta că Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. contestată, a fost emisă în baza constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.

Se constată că, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în urma inspecției fiscale, astfel încât petenta nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau în interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

Ca urmare, potrivit art.280 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct.12.1 lit.d) din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015, pentru capătul de cerere formulat împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., contestația va fi respinsă ca lipsită de interes.

Referitor la afirmația petentei în cuprinsul contestației că reverificarea ar fi fost declansată ca urmare a depunerii unei contestații din partea firmei la data de 05.10.2016 înregistrată sub nr.... la D.G.R.F.P. București - Administrație Sector 2 a Finanțelor Publice împotriva Deciziei de impunere nr....., contestație care nici până la data de 03.02.2017 nu i-a fost soluționată, învedereăm petentei că, a fost emisă de către D.G.R.F.P. București Decizia nr. .../2017, având ca obiect Decizia de impunere nr....., conform căreia a fost suspendată soluționarea contestației formulată de E.EU S.R.L. până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în decizie.

Referitor la invocarea de către petentă a autorității de lucru judecat, motivată pe faptul că în raportul de inspecție fiscală încheiat pentru perioada 31.03.2016 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr....., contestată de petentă, nu se face nicio precizare ca aceasta a mai fost supusă inspecției fiscale pe linie de TVA pentru perioada 27.08.2014-28.02.2015 inspecție efectuată de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad al D.G.R.F.P. Timișoara, la sediul și domiciliul fiscal de când petenta avea sediul în, precum și faptul că organele fiscale teritoriale nu au făcut nicio referire la operațiunile intracomunitare efectuate de către petentă în trim.IV 2014 cu parteneri din Germania, nu poate fi luată considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece aceste aspecte nu fac obiectul Raportului de inspecție fiscală ..., emis de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală la S.C. E.EU S.R.L în baza căruia a fost emisă Decizia de

impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr....., comunicata societății în data de 27.12.2016.

Așa cum s-a arătat în cele ce preced, aceste aspecte fac referire la contestația depusă de societate la data de 05.10.2016 înregistrată sub nr... la M.F.P. - A.N.A.F. - D.G.R.F.P. București - Administrație Sector 2 a Finanțelor Publice împotriva Deciziei de impunere nr....., finalizată prin emiterea Deciziei nr. .../2017, având ca obiect Decizia de impunere nr....., conform căreia a fost suspendată soluționarea contestației formulată de E.EU S.R.L. până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în decizie.

Având în vedere că aspectele procedurale invocate de petentă, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

B. FOND

Referitor la motivațiile petentei din contestația formulată privind metoda de control utilizată de inspecția fiscală care a efectuat verificare vis-a-vis de delegarea de competență primită de la D.G.R.F.P. București, învedereăm acesteia că se află în confuzie în legătură cu faptul că delegarea de competență ar putea fi o metodă de control.

În virtutea principiului general de drept „*nemo censitur ignorare legem in propriam turpitudine*”, învedereăm petentei că în cauză sunt incidente dispozițiile exprese ale O.P.A.N.A.F. nr. 767/2016.

De altfel, chiar în cuprinsul Codului de procedură fiscală, *verificarea prin sondaj* este consacrată ca și metodă de control de art. 116:

“ART. 116 Metode de control

(1) Pentru efectuarea inspecției fiscale se pot folosi următoarele metode de control:

a) verificarea prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor și operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

b) verificarea exhaustivă, care constă în activitatea de verificare a tuturor documentelor și operațiunilor, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale;

c) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității și a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare și testare asistate de instrumente informatice

specializate”, în timp ce posibilitatea delegării competenței de efectuare a inspecției fiscale este reglementată de art. 120 Cod procedură fiscală:

“ART. 120 Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central

(1) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării.

(2) Competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(3) în cazul delegării competenței potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală căruia i s-a delegat competența înștiințează contribuabilul/plătitorul despre delegarea de competență.”, ca fiind o regulă specială privind competența de efectuare a inspecției fiscale.

În ceea ce privește invocarea de către petentă în cuprinsul contestației formulate a excepției autorității lucrului judecat, invederăm acesteia că instituția reverificării este consacrată în mod expres conform principiului general de drept „specialia generalibus derogant” de dispozițiile art. 128 Cod procedură fiscală:

“ART. 128 Reverificarea

(1) Prin excepție de la prevederile [art. 118](#) alin. (3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă impozabilă, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale, care influențează rezultatele acesteia.(...)”

În situația în care petenta nu este de acord cu reverificarea conform art. 128 Cod procedură fiscală, aceasta avea posibilitatea legală de a exercita calea de atac împotriva Deciziei de reverificare nr. F-AR ..., comunicată administratorului petentei, dl. MN, la data de 06.12.2016, în condițiile legii.

De asemenea, invocarea de către petentă în motivarea contestației, referitor la realitatea și legalitatea operațiunilor cu cele două firme din Italia, a Procesului verbal nr. .../1 din 31.03.2016 al Direcției Generale Antifraudă Fiscală din A.N.A.F., nu a putut fi reținută în soluționarea contestației, atâta vreme cât aceasta nu a atașat contestației formulate fotocopia acestui proces verbal.

1. Referitor la capătul de cerere privind obligațiile fiscale în suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, aferentă perioadei 01.11.2014-28.02.2015, se rețin următoarele:

În fapt, petenta a fost supusă unei reverificări ca urmare a răspunsurilor primite de la autoritățile italiene, referitor la solicitarea de informații de tip SCAC nr. .../10.12.2014, de clarificare a relațiilor comerciale dintre E EU S.R.L. și clienții săi: I S.R.L., respectiv A S.R.L., răspunsuri care au fost transmise după finalizarea inspecției fiscale concretizată în Raportul de inspecție fiscală nr..../29.06.2015.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că nu a putut fi dovedită realitatea livrării tonerelor către respectivele societăți italiene, stabilind suplimentar o taxă pe valoarea adăugată în suma totală de lei aferentă livrărilor către A S.R.L. Italia, respectiv I S.R.L. Italia (anexa nr.1 la raportul de inspecție fiscală), după cum urmează:

1. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/10/2014 - 31/10/2014;
 2. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/11/2014 - 31/11/2014;
 3. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/12/2014 - 31/01/2015;
 4. TVA în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01/02/2015 - 28/02/2015,
- conform art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit prevederilor art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“ART. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.”

Potrivit prevederilor legale precitate, cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

În scopul soluționării în condițiile legii, a contestației formulate de către E.EU S.R.L., cu domiciliul fiscal în Mun., împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, precum și împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr., emise de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Arad, contestație înregistrată la A.J.F.P. Arad-Inspecție Fiscală sub nr., având în vedere starea de fapt consemnată în R.I.F. care a stat la baza emiterii deciziei contestate, consecința fiscală fiind stabilirea în sarcina petentei a obligațiilor fiscale de natura TVA în legătură cu operațiunile desfășurate de aceasta cu cei doi clienți: A S.R.L. Italia, respectiv I S.R.L. Italia, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 alin. (1) și (4) din Codul de procedură fiscală, și văzând mijloacele de probă depuse de petentă împreună cu contestația, în motivarea acesteia, respectiv fotocopii ale declarației partenerului

său din Italia, firma I SRL, aferentă livrărilor petentei către aceasta din trim. IV 2014, 2 file, cu adresa nr. ... /21.07.2017 D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat Activității de Inspecție Fiscală al A.J.F.P. Arad, ca în considerarea celor dispuse în Procedura operațională aprobată de Președintele A.N.A.F. cod P.O. – 46.04/2010 Cooperarea administrativă cu statele membre UE în domeniul TVA, să efectueze demersurile necesare în scopul administrării în condițiile legii ale acestui mijloc de probă, urmată de completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației ținând seama de rezultatele verificării.

De asemenea, în considerarea jurisprudenței CJUE invocată *in extenso* de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, atât în cuprinsul deciziei contestate cât și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../09.02.2017, D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat completarea Referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu indicarea punctuală a elementelor obiective, constând în mijloace de probă, care au format convingerea inspecției fiscale că petenta E.EU în calitate de furnizor al firmelor italiene A SRL și I SRL a participat la fraudă, în lipsa identificării la dosarul cauzei a unei soluții penale definitive în acest sens.

Învederăm că aceste informații urmează a clarifica starea de fapt în cauza dedusă judecării prin raportare la normele legale invocate de către inspecția fiscală și petentă în această cauză, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 din Codul de procedură fiscală.

În drept, art. 77 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 77

Termenul de soluționare a cererilor contribuabilului/plătitorului

(1) Cererile depuse de către contribuabil/plătitor la organul fiscal se soluționează de către acesta în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) în situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, dar nu mai mult de:

a) două luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/plătitorul solicitant;

b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România;

c) 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități fiscale din alte state, potrivit legii.”

Având în vedere faptul că, D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat Activității de Inspecție Fiscală Arad cele mai sus descrise, în scopul soluționării pe fond a contestației formulate, în considerarea dispozițiilor art. 276 din Codul de

procedură fiscală, termenul de soluționare al contestației formulate de petentă a fost întrerupt, prelingându-se până la data primirii informațiilor solicitate, conform dispozițiilor legale mai sus citate.

În condițiile în care până la data prezentei, A.J.F.P. Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală - nu a comunicat răspunsul, în considerarea dispozițiilor consacrate de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, în legătură cu soluționarea cererilor într-un termen rezonabil, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara va proceda la soluționarea contestației, în condițiile legii, conform documentelor existente la dosarul cauzei.

Astfel, DGRFP Timișoara va proceda la antamarea fondului cauzei, ținând seama de reglementările mai sus prezentate privind termenul rezonabil.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerilor petentei și a stării de fapt prezentate, în scopul soluționării contestației formulate de către petentă, conform art. 276 Cod procedură fiscală, D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat Activității de Inspecție Fiscală Arad completarea Referatului cu propuneri de soluționare cu aspectele stării de fapt și normele legale incidente acesteia care au determinat stabilirea în sarcina petentei a obligațiilor fiscale de natura TVA, decurgând din operațiunile desfășurate de aceasta cu clienții săi: A SRL și I SRL, în condițiile în care:

- petenta a depus împreună cu contestația, în motivarea acesteia, mijloacele de probă, respectiv fotocopii ale declarației partenerului său din Italia, firma I SRL, aferentă livrărilor petentei către aceasta din trim. IV 2014, 2 file, iar organele de inspecție fiscală nu și-au exercitat posibilitatea conferită de legiuitor prin dispozițiile exprese ale art. 276 alin. 4 din Codul de procedură fiscală, care în situația dată se coroborează cu dispozițiile procedurale conținute de Procedura operațională aprobată de Președintele A.N.A.F. cod P.O. – 46.04/2010 Cooperarea administrativă cu statele membre UE în domeniul TVA;

- starea de fapt consemnată în R.I.F. care a stat la baza emiterii deciziei contestate, consecința fiscală fiind stabilirea în sarcina petentei a obligațiilor fiscale de natura TVA în legătură cu operațiunile desfășurate de aceasta cu cei doi clienți: A S.R.L. Italia, respectiv I S.R.L. Italia a avut în vedere numai răspunsurile primite de inspecția fiscală de la autoritatea fiscală italiană, ignorând mijloacele de probă noi depuse în motivarea contestației de către petentă;

- jurisprudența CJUE invocată *in extenso* de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, atât în cuprinsul deciziei contestate cât și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../09.02.2017, referă și la elemente obiective, constând în mijloace de probă, care formează convingerea

autorităților fiscale că un anumit contribuabil în calitate de furnizor a participat la fraudă;

- la dosarul cauzei nu au fost identificate elementele obiective, constând în mijloace de probă, care au format convingerea inspecției fiscale că petenta E.EU în calitate de furnizor al firmelor italiene A SRL și I SRL a participat la fraudă, neexistând la dosarul cauzei o soluție penală definitivă în acest sens.

Astfel, D.G.R.F.P. Timișoara cu adresa nr. ... /21.07.2017, a solicitat Activității de Inspecție Fiscală al A.J.F.P. Arad, completarea Referatului cu propuneri de soluționare a contestației cu indicarea punctuală a elementelor obiective, constând în mijloace de probă, care au format convingerea că petenta E.EU în calitate de furnizor al firmelor italiene A SRL și I SRL a participat la fraudă, în lipsa identificării la dosarul cauzei a unei soluții penale definitive în acest sens, precum și ca în considerarea celor dispuse în Procedura operațională aprobată de Președintele A.N.A.F. cod P.O. – 46.04/2010 Cooperarea administrativă cu statele membre UE în domeniul TVA, să efectueze demersurile necesare în scopul administrării în condițiile legii ale acestui mijloc de probă, urmată de completarea referatului cu propuneri de soluționare a contestației ținând seama de rezultatele verificării.

În condițiile în care organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad nu au răspuns solicitării, iar din starea de fapt și normele legale incidente acesteia care au determinat stabilirea în sarcina petentei a obligațiilor fiscale de natura TVA, decurgând din operațiunile desfășurate de aceasta cu clienții săi: A SRL și I SRL nu rezultă complet și clar situația petentei, organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra posibilității legale de exercitare de către petentă a dreptului de deducere a TVA aferentă acestor operațiuni, în speță impunându-se efectuarea unei analize temeinice de către organele de inspecție fiscală în cadrul competențelor de care dispun, a tuturor documentelor pe care societatea le deține cu privire la aceste livrări, organul de soluționare neputându-se substitui organelor de inspecție fiscală pentru efectuarea acestei analize.

Față de textele de lege invocate și de cele prezentate, se reține că prin Codul de procedură fiscală se reglementează un principiu de bază din activitatea organelor fiscale și anume principiul aplicării unitare a legislației reglementat la art. 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală coroborat cu art. 276 din același act normativ, urmărind stabilirea corectă a impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat, contribuabilul având sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală nu au efectuat o analiză detaliată și riguroasă a prevederilor contractuale și a modului de derulare faptică a

operațiunilor pentru a determina necesitatea și utilitatea serviciilor achiziționate de petentă, urmată de stabilirea tratamentului fiscal corespunzător celor relevate în urma analizei efectuate.

Totodată, se mai reține că invocarea unor dispoziții legale, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru operațiunile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă ea din documentația relevantă disponibilă și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective.

Astfel, documentele existente la dosar nefiind de natură să clarifice complet și clar situația petentei, având în vedere cele prezentate, organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra naturii operațiunilor respective, impunându-se analizarea temeinică a tuturor aspectelor legate de efectuarea acestor operațiuni, respectiv analizarea tuturor informațiilor și documentelor necesare pentru determinarea corectă și completă a situației fiscale a contribuabilului,

Pe cale de consecință, din documentele existente la dosarul cauzei, a susținerilor petentei din contestația formulată, organul competent în soluționare a contestației nu poate stabili starea de fapt și normele legale incidente acesteia care au determinat stabilirea în sarcina petentei a obligațiilor fiscale de natura TVA, decurgând din operațiunile desfășurate de aceasta cu clienții săi: A SRL și I SRL, motiv pentru care, raportat la documentele existente la dosarul cauzei, se va face aplicațiunea dispozițiilor art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Soluții asupra contestației

(...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

respectiv *se va desființa* Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală, pentru suma totală de lei, reprezentând TVA, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la reanalizarea situației fiscale a petentei ținând cont de prevederile legale în vigoare, precum și de cele reținute prin prezenta, în ceea ce TVA în cuantum de lei, în considerarea principiului rolului activ în vederea determinării corecte a situației fiscale a petentei.

În scopul verificării îndeplinirii de către petentă a tuturor condițiilor de fond și de formă pentru nașterea și exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu dispozițiile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală vor reanaliza starea de fapt fiscală, identificând elementele obiective care confirmă că petenta deoarece ar avea un comportament fiscal suspect - existând suspiciunea ca ar fi implicată în fraudă în domeniul TVA ca și un comerciant lipsa, având în vedere următoarele:

- Jurisprudența Curții Europene de Justiție care este direct aplicabilă în sistemul român de drept așa cum de altfel și Curtea Constituțională a României a reținut în Decizia nr. 81/1994 și Decizia 136/1994 că „interpretarea instanței de contencios european în virtutea principiului subsidiarității ... impunându-se și față de instanța de contencios constituțional național”; spre exemplificare Cauza **C-80/11 și C-142/11** din 21.06.2012, din al cărui cuprins cităm:

„45. În aceste împrejurări, beneficiul dreptului de deducere nu poate fi refuzat unei persoane impozabile decât în temeiul jurisprudenței care rezultă de la punctele 56-61 din Hotărârea Kittel și Recolta Recycling, citată anterior, potrivit căreia trebuie să se stabilească, având în vedere elemente obiective, că persoana impozabilă, căreia i-au fost furnizate bunurile sau serviciile care îi servesc de bază pentru a justifica dreptul de deducere, știa sau ar fi trebuit să știe că această operațiune era implicată într-o fraudă săvârșită de furnizor sau de un alt operator în amonte.

46. Astfel, o persoană impozabilă care știa sau ar fi trebuit să știe că, prin achiziția sa, participa la o operațiune implicată într-o fraudă privind TVA-ul trebuie, în scopul Directivei 2006/112, să fie considerată ca participând la această fraudă, independent de aspectul dacă obține sau nu obține un avantaj din revânzarea bunurilor sau din utilizarea serviciilor în cadrul operațiunilor taxate efectuate de aceasta în aval (a se vedea Hotărârea Kittel și Recolta Recycling, citată anterior, punctul 56).

47. În schimb, nu este compatibil cu regimul dreptului de deducere prevăzut de directiva menționată, astfel cum este amintit la punctele 37-40 din prezenta hotărâre, să se sancționeze, prin refuzarea acestui drept, o persoană impozabilă care nu știa și nu ar fi putut să știe că operațiunea în cauză era

implicată într-o fraudă săvârșită de furnizor sau că o altă operațiune care face parte din lanțul de livrare, anterioară sau posterioară celei realizate de persoana impozabilă menționată, era afectată de fraudă privind TVA-ul (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior Optigen și alții, punctele 52 și 55, și Kittel și Recolta Recycling, punctele 45, 46 și 60).

(...)

50. Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate în cauza C-142/11 că articolul 167, articolul 168 litera (a), articolul 178 litera (a), articolul 220 punctul 1 și articolul 226 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici naționale în temeiul căreia autoritatea fiscală refuză unei persoane impozabile dreptul de a deduce din valoarea TVA-ului pe care îl datorează valoarea taxei datorate sau achitate pentru serviciile care i-au fost furnizate pentru motivul că emitentul facturii aferente acestor servicii sau unul dintre prestatorii săi a săvârșit nereguli, fără ca această autoritate să dovedească, având în vedere elemente obiective, că persoana impozabilă respectivă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă săvârșită de emitentul menționat sau de un alt operator care intervine în amonte în lanțul de prestații.”.

Potrivit unei jurisprudențe constante, dreptul persoanelor impozabile de a deduce din TVA-ul pe care îl datorează TVA-ul datorat sau achitat pentru serviciile primite anterior de acestea constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA-ului instituit prin legislația Uniunii (a se vedea printre altele Hotărârea din 25 octombrie 2001, Comisia/Italia, C-78/00, Rec., p. I-8195, punctul 28, Hotărârea din 10 iulie 2008, Sosnowska, C-25/07, Rep., p. I-5129, punctul 14, și Hotărârea din 28 iulie 2011, Comisia/Ungaria, C-274/10, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 42).

Referitor la motivarea contestației, sub aspectul dovezilor, reprezentantul legal al petentei arată că: „înțelegem să ne folosim ca probatoriu: înscrisuri și expertiza contabilă de specialitate în materie fiscală”, invederăm acesteia că deoarece D.G.R.F.P. Timișoara, în lipsa răspunsului autorităților fiscale italiene asupra documentelor depuse în probațiune împreună cu contestația - urmare demersurilor efectuate de inspecția fiscală conform Procedurii operaționale aprobată de Președintele A.N.A.F. cod P.O. - 46.04/2010 Cooperarea administrativă cu statele membre UE în domeniul TVA -, se află în imposibilitatea antamării fondului cauzei, așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, petenta are posibilitatea solicitării organelor de inspecție fiscală de a administra mijlocul de probă constând în expertiză fiscală cu ocazia refacerii inspecției fiscale dispusă prin prezenta, în condițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 279 alin. (3) și alin. (4), art.6, art.7 alin.(3) și (4) și art.118 alin.(5), art. 93 alin.(1) și alin. (2) și art. 131 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E :

- *desființarea* Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală, pentru suma totală de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie din perioada respectivă.

- *respingerea ca fiind lipsită de interes* a contestației formulate împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală;

- prezenta decizie se comunică la:

- Cabinet Avocat ...

- A.J.F.P. Arad- Inspecție Fiscală, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,